

SENTÈNCIA 2002-23 DE 4 DE JUNY DE 2002

CASS. Pensió d'invalidesa del grup II. Aquesta pensió només s'atorga a les persones que no poden treballar en cap feina precisament per les lesions o patologies que els afecten, independentment de que el mercat de treball els pugui acollir amb major o menor facilitat per raó de la seva edat i formació

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- El Sr. J.I.R. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 13 de desembre de 2000, confirmant en alçada la decisió de 16 de novembre anterior sol·licitant l'anul·lació de la decisió de la CASS i el reconeixement del dret a l'obtenció d'una pensió d'invalidesa per malaltia del Grup II i la condemna de l'adversa a complementar les pensions rebudes i a satisfer les costes judicials.

2.- En la sentència de 22 d'octubre de 2000, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda pel Sr. J.I.R.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 19 de desembre de 2001, el Sr. J.I.R. manifesta principalment:

- que tres metges diferents afirmen sense cap mena de dubte que no pot desenvolupar cap mena d'activitat laboral i que es mereixedor d'un grau d'invalidesa del grup II.

- que cal tenir en compte, a més dels elements objectius, els elements previstos a l'article I del Reglament d'Aplicació núm. 18, especialment les "seves aptituds i formació professional".

4.- En la seva contesta de data 24 de gener de 2002, la CASS manifesta principalment:

- que el Sr. J.I.R. amb un índex d'IPP fixat pels perits en un 50% no pot pretendre estar incapacitat per a exercir qualsevulla activitat.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per a conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- Sobre el procediment:

Per apreciar el grau d'incapacitat del Sr. J.I.R., la CASS per mitjà de la seva Assessoria mèdica ha procedit a un examen que conclou amb l'atribució d'una pensió del Grup I (veure foli 48). A més arran de la instància davant el Batlle, un perit independent li ha practicat un examen, segons el qual arriba a la conclusió que l'interessat presenta un grau d'invalidesa del 50% i que l'atribució d'una pensió del Grup I queda justificada.

Per tant l'interessat no ha estat privat dels seus drets: el Batlle ha valorat correctament els elements de prova presentats. En particular, no pot reprotxar-li no haver seguit les consideracions dels metges que tractaven a l'interessat.

Tercer.- Sobre el fons:

Segons l'informe dels perits, l'IPP definitiu queda en un 50%, el que fa que l'interessat no es pugui beneficiar d'una pensió del Grup II., En efecte segons l'article 2 del Reglament d'aplicació núm. 18, el Grup II queda reservat als "invalides incapacitats per a qualsevol activitat", "segons acord del Control Mèdic".

L'interessat no aporta cap element determinant que permeti considerar-li aquest grau d'invalidesa.

En aquest cas, els perits manifesten que "en el seu estat, el reconegut pot efectuar tasques de caràcter sedentari" (veure foli 84).

Així i tot els perits afegeixen i aquest és un dels arguments essencials desenvolupats dins el recull d'apel·lació que "al considerar l'edat (prop de 60 anys) i la formació del reconegut "perruquer", sense estudis), per valorar les possibilitats de reconversió laboral és pot concloure que aquesta és molt limitada" (veure foli 85). El demandant conclou que és mereixedor d'una pensió del Grup II, ja que no podrà retrobar un treball.

Cal en aquest punt aclarir la finalitat de les pensions d'invalidesa. Cal referir-se per exemple, a la definició que dona el Codi europeu de seguretat social adoptat pel Consell d'Europa el 16 d'abril de 1994. L'article 54 d'aquest codi disposa: "l'eventualitat coberta serà la incapacitat per dedicar-se a una activitat professional, d'un grau prescrit, quan és probable que aquesta incapacitat serà permanent o quan subsisteixi després del cessament de la indemnització per malaltia".

Segons aquesta definició, cal subratllar que fa menció a "una activitat professional" i no de "l'activitat professional" exercida abans per l'interessat. En efecte, no es tracta en l'assegurança d'invalidesa, de garantir l'exercici de la mateixa activitat professional (que donaria lloc a un règim d'assegurança d'atur), però si s'escau l'atribució d'una pensió del Grup II a persones que no poden exercir una activitat professional qualsevol. La jurisprudència d'aquesta Sala aplica aquests principis: " el cert és, però que la invalidesa del Grup II només s'atorga a les persones que no poden treballar en cap feina precisament per les lesions o patologies que els afecten,

independentment de que el mercat de treball els pugui acollir amb major o menor facilitat per raó de la seva edat i formació” (Sentència núm. 02-16 de 19 d’abril de 2002).

En aquest cas el Sr. J.I.R. té la capacitat, segons els perits mèdics, d’exercir una activitat professional de caràcter sedentari, per la qual cosa la seva inclusió en el Grup I prevista en l’article 2 del Reglament d’aplicació número 18 és correcta i això comporta la desestimació del recurs.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s’ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d’apel·lació presentat pel Sr. J.I.R.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució de la CASS de data 13 de novembre de 2000, confirmant en alçada la decisió del 16 de novembre de 2000, és ajustada a dret i als fins que legitimen l’activitat administrativa.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s’hagi complert el que disposa l’article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d’aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s’arxivin les actuacions del Tribunal.